

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożej Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyinny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia osmego Lutego, Tysiąc Ośmset iedenastego Roku.

S A D K A S S A C Y I N Y

X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O .

w Sprawie Jana Petiskusa Kontrolera przy magazynie solnym w Warszawie na Szolcu, mieszkającego przy Ulicy Przejazd pod liczbą 652. przy obronie z urzędu Mecenasa Łukasza Bogusławskiego, czyniącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy dawniey Departamentów Warszawskiego i Łomżyńskiego, teraz zaś Warszawskiego i Kaliskiego, w dniu siedmnastym miesiąca Sierpnia tysiąc ośmset dziewiątego roku, między urzędem oskarżyciela publicznego, a rekursującym zapadłemu; w którym Sąd dopiero wymieniony uznał

iż 1. Jan Petiskus w czasie pobytu w tym mieście Woysk Cesarsko Austryackich dając do przepisania drukowany list Palafoxa Generała Rokoszanów Hiszpańskich do Generała Francuzkiego Lefebure pisany tym samym go rozgłaszać, a tak wiadomości energią narodową osłabiać mogące rozsiewać usiłował że 2. tenże Jan Petiskus ukontentowanie swe z przybycia nie-

przyjaciół okazywał, z niemi iść na Pragę i Wojsko Polskie bić odgrażał się, wiwaty Cesarza Austryackiego wypiał, i przywiązania swego do nieprzyjaciół, a nieprzychylność do kraiu dowodził; — poczytawszy za tém czyny powyższe za dostatecznie udowodnione stosując do przestępstwa Konstytucyą Seymu koronacyjnego tysiąc pięćset ośmdziesiątego osmego roku *de crimine lesae majestatis et perduellionis* Sędziemu karę do wymienienia zostawującą; — stosując daley przepis §. 335. Części 2. tyt: XX. prawa Pruskiego prawem Seymowym dnia ośmnastego Marca tysiąc ośmset Dziewiątego tym czasowo dla Xięstwa Warszawskiego przyjętego, — od funkcyi wszelkich obwinionego odsadził na zawsze, na deportacyą z kraiu skazał, i powrotu pod karą dwoletniego więzienia zabronił,
 Mając sobie uczyniony wniosek przez stronę rekursującą
 „ iż wspomiony dopiero wyrok zapadł w brew wyraźnemu
 prawu

gdyż Sąd,

naypriód przyjął nieudowodniony dostatecznie występek za udowodniony, przez co nadwerezyl przepis §. 386. Ordynacyi Kryminalnéy zeszłego Rządu

powtóre ukarał czyny które niebyły pod karą zakazane, przestępując wyraźny przepis §. 9. Części 2. tyt: XX. prawa powszechnego pruskiego

potrzecie zastosował do czynów prawa tak z Konstytucyi Polskiej tysiąc pięćset ośmdziesiątego osmego roku iako też §. 335. tyt: XX. Części 2. prawa zeszłego Rządu, które zniemi żadnego stosunku nie miają;

że zatem wyrok zaskarżony w tym troiakim względzie uchylający wyraźnemu prawu, stosownie do Art: 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyjnego skassowany bydz winien
 Po wysłuchaniu Raportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który w przytoczonych przez Obrońcę strony rekursującej powodach wyraźną obrazę prawa upatrując, wnioskuie nadto;
 że Sąd wyrokujący przez odsądzenie obwinionego od sprawo-

wania urzędu, nie tylko przepis prawa pruskiego mylnie zastosował, lecz przestąpił Art: XXI. Ustawy Seymowéy tysiąc ośmset Dziewiątego roku pod Tyt: *Zmiany w prawodawstwie Kryminalnem* który w ten czas dopiero dołącza na ukaranego utratę urzędu, gdy winowayca skarany zostaje na karę, do której przywiązana jest utrata lub zawieszenie praw politycznych że popełnił nadużycie władzy rozciągając wskazanie na wygnanie obwinionego rodzaj kary prawem do przypadku nieupoważniony;

że przypisując sobie; na mocy mylnie przystosowaney Konstytucyi tysiąc pięćset Ośmdziesiąt osmego roku, władzę rozciągania arbitralney kary, przestąpił wyraźny przepis §. 35. Tyt: XX. Części 2. prawa powszechnego pruskiego oznaczający legalną granicę za której obręb też arbitralność występować niemoże;

że nakoniec liczne formalności tak co do składu Aktów, co do Sądu Inkwirującego, iak co do odbywania indagacyi w §§. 73. 451. 470. 341. 329. 359. 360. 339. 346. 418. 474. 477. 484. 488. 491. 494. Ordynacyi Kryminalnéy objęte, uchybionemi zostały.

Sąd K a s s a c y i n y

zważywszy

iż Sąd wyrokujący, proste przepisywanie Listu Paláfoxa (który potym Obwiniony z obawy aresztowania podrzec rozkazał) uznał za *chęć rozgłaszania tegoż listu i rozsiewanie wiadomości energią Narodową osłabiać mogących*; bez żadnego w téy mierze dowodu, że co do innych zarzutów przestał na zeznaniach dwóch świadków, ani zupełnie zgodnych ani na własney wiadomości zmysłów opartych, z których jeden Świadek często z obwinionym spory w materjach politycznych miewał, przez co niestało się zadosyć Art: 386. Ordynacyi Kryminalney rządu zeszłego, według którego

„ dway zaprzysięgający a nad *wszelki zarzut wyżsi świadkowie dają dozupelniony dowód*, na każdy czyn, który przedmiotem

miotem iest *iednozgodnego* i na *własnéj zmysłowéj wiadomości* opartego ich zeznania,

zważywszy

Art: 9. Części 2. Tyt: 20. Prawa powszechnego Pruskiego stanowiący:

„ że czynności lub zaniedbania które nie są w prawach zakazanemi, nie mogą być uważane za właściwe przestępstwo chociażby z nich dla tego rzeczywiście wynikała szkoda „

zważywszy

iż w zaskarżonym wyroku, przez kumulacją kar za iedenże rodzaj przestępstwa i z Konstytucyi Polskiéj i z prawodawstwa Pruskiego czerpanych, nie stało się zodosyc ustawie ostatniego Seymu pod Tytułem *Zmiany w prawodawstwie Kryminalnym* według którój Sąd trzymać się był winien tych praw które *ściśléj* gatunek popelnionego przestępstwa *obeymują* i *łagodniejszą* na przypadek stanowią karę;

zważywszy

mylné zastosowanie Konstytucyi tysiąc pięćset ośmdziesiąt osmego roku, iuz przez rozciągnięcie iey do czynności o których ona niemowi, iuz przez wymierzenie kary wygnania, którój taż Konstytucya niewskazuje, a którą prawo Pruskie na żydów tylko kradzione rzeczy kupujących i włóczegów rozeiąga, przez co wszystko wyraźny przepis §. 35. tyt. XX. Części 2. prawa powszechnego Pruskiego nadwerezonym został;

zważywszy niemniéj

iż zastosowana kara w §. 335. prawa zesłego Rządu, wskazana przeciw urzędnikom przestępującym *obowiazki urzędu swego* równie uchybiła myśli przytoczonego §. iak wyraźnemu przepisowi Art: XXI. ustawy ostatniego Seymu

zważywszy nakoniec

iż w Sądowém postępowaniu Indagacye częścią przez iedną tylko Sądową osobę bez Protokulisty, częścią przez samego protokulistę prowadzone były, przez co przepisy Rozdziału 2. Tyt: Ordynacyi Kryminalnéj uchybione zostały

na mocy Art: 10. pod liczbą 1. i 2. Organizacyi Kassacyinéj

wyrok Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy na początku daty i treści wyrażony, kassuie i w celu powtornego rozsądzenia Sprawę do Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego odsyła — mocą niniejszego Wyroku.

(podpisano) STA: POTOCKI, P. S. K.
(L. S.)

Wydrukować
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

L. Osieński Pisarz.

Zgodno z Oryginałem

Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.

Nr. 19.

F R E D E R Y K A U G U S T
z Bożej Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał następujący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego dnia piętnastego Lutego, Tysiąc Ośmset iedenastego Roku.

S A D K A S S A C Y I N Y
XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

Między Augustem Goetzen byłym Maiorem Woysk Pruskich w Warszawie przy Ulicy Krakowskie przedmieście pod liczbą

413. obrane zamieszkanie mającym, przez Mecenasa Antoniego Ła-
bęckiego rekurs czyniącym, z iedney; —

a Woyciechem Macieiowskim zamieszkałym w Warszawie przy
Ulicy Szolec pod liczbą 2938. pozwanym, przy obronie Mecenasa
Łukasza Bogusławskiego, z drugiey strony;

po uzupełnionych w zaiemnie wnioskach i odpowiedziach stron;
Maiąc sobie uczyniony wniosek przez rekursującego;

że wyrok Sądu Appellacyjnego Xięstwa Warszawskiego w
dniu dwudziestym pierwszym Lipca tysiąc ośmset osmego ro-
ku między nim a Woyciechem Macieiowskim zapadł wbrew
wyrażnemu prawu — gdyż w nim,

nayprzód, uchylenie dzierżawnego Kontraktu nastąpiło na mocy §. 553.
tyt: XXI. Części I. prawa powszechnego Pruskiego, który
podług §. 380. nie stosuje się wcale do mieyskich possessyi,
a zatem niewłaściwie został użytym do przypadku pod roz-
strzygnięcie wniesionego;

powtóre Sąd nie dał żadney Uwagi na ograniczenie dozwolonego od-
stąpienia od Kontraktu §. 555. tegoż samego tytułu oznaczone.

potrzecie decyzya Sądu obraża wyraźny przepis §. 379. rzeczonego
tytułu obięty podług którego iedynie rozwiązywać było moż-
na wytoczony spór względem uwolnienia od dzierżawnego
Kontraktu;

które to zarzuty strona przeciwna tém odeprzeć usiłuje:

co do *pierwszego*; że mylnie zacytowanie prawa, gdy wyrok w
osnowie swojey zgadza się z wyraźnemi iego przepisami, nie
stanowi powodu do Kassacyi;

co do drugiego, że Sąd wyrokujący w niniejszhey Sprawie nie
był obowiązany trzymać się §. 555. będącego w koniecznym
związku z §. 553. którego równie nie wziął za zasadę swego
wyroku, gdy pozwany nie dla wybuchłey Woyny, ale dla
iey skutków żądał uwolnienia od dzierżawnego Kontraktu,
iako go do tego upoważniał §. 383: Części I. Tyt: 21. prawa
powszechnego Pruskiego, pod wyłączenie §. 380. wcale nie
podpadaiaący, na którym tenże pozwany obronę swoią w niż-
szych instancyach opierał;

że zatém i co do trzeciego zarzutu, — decyzya iak pierwszych tak i ostatniéy instancyi, na §. 379. co do toczącego się sporu niewłaściwym polegać nie mogła, a ztąd zgwałcenie wyraźnego prawa nie nastąpiło;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego Prokuratora,

Sąd Kassacyjny.

zważywszy

że strona skarżąca nie udowodniła mniemanego stosowania się do §. 553. tyt: XXI. części 1. prawa powszechnego Pruskiego w wyroku przeciw któremu rekurs zanosi, a w którym Sąd potwierdzając wyroki pierwszych instancyi, na mocy ogólnych tylko prawa dowodów, i słuszności oparł swe zdanie;

zważywszy niemniéy,

że taż strona zaniedbawszy w ciągu processu ustanowić natury i charakteru Kontraktu z którego spór wyniknął, równie iak i natury possessyi pozostawiła przez to i te ieszcze wątpliwość, czyli nawet mniemane przytoczenie §. 553. byłoby właściwem lub niewłaściwem zastosowaniem; a następnie i terażniejsze odwołanie się do §. 555. miejsca mieć nie może, tem bardziej gdy rekursuiący nie ustanowił dokładnie w niższych instancyach, czy wypowiedzenie Kontraktu było w saméy rzeczy zapoźnem;

zapatrzywszy się

Na Art: 379. nie mogący służyć do spornego przypadku, gdy strona teraz pozwana z innych prawnych powodów żada uwolnienia siebie od Kontraktu a rekursuiący nie wskazuje nawet iżby go kiedy na obronę swoię w ciągu niniejszey sprawy używał.

zważywszy nakoniec

z tytułu XXI. Części 1. §§. 403. 404. 405. 406. tudzież 418. i 419. niemniéy przytoczone od strony teraz pozwanej §§. 383. wzmiankowanego tytułu, iako też 364. 378. i 380. w tyt: 1. Części 1. objęte,

popierające zaskarżony wyrok; nie uznawszy żadnego zgwałcenia wy-
 raźnego prawa;

Rekurs Augusta Goetzen byłego Maiora Woysk Pruskich na
 początku wymieniony odrzuca; summę dwadzieścia pięć Złotych Pol-
 skich w papierze Stęplowanym od wpisu złożoną potwierdza, takż
 ilość od niniejszego wyroku równie w stęplowanym papierze złożoną
 mieć chce, stronę rekursującą na zwrocenie kosztów stronie przeci-
 wney, i zapłacenie grzywien stosownie do Art: 58. Organizacyi Kas-
 sacyney na fundusz ubogich w summie sto pięćdziesiąt Złotych ska-
 zuie — mocą niniejszego wyroku. —

(podpisano) STA: POTOCKI, P. S. K.
 (L. S.)

Wydrukować
 FELIX LUBIENSKI
 Minister Sprawiedliwości.

L. Osipiński Pisarz.

Zgodno z Oryginałem

Antoni Joneman

(L. S.) Sekretarz Jeneralny
 Ministerii Sprawiedliwości

Nr. 20,

F R E D E R Y K A U G U S T
 z Bożev Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu otém wiedzieć na-
 leży wiadomo czyniemy, że Sąd nasz Kassacyiny Xięstwa Warszaw-
 skiego wydał wyrok następujący,

*Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na
 posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia pię-
 tnastego Lutego, Tysiąc Ośmset iedenastego
 Roku.*

S A D K A S S A C Y I N Y
 X I E Ś T W A W A R S Z A W S K I E G O .

W sprawie skazanego Wasila Iwanowa, przy obronie z urzę-
 du przydanego Mecenasa Bogusławskiego czyniącego rekurs przeciw

wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu trzynastym Kwietnia, tysiąc ośmset dziesiątego roku, między nim a urzędem oskarzyciela publicznego zapadłemu —

przez który tenże Wasil Jwanów o czynne spółnictwo popełnionego na osobie Starozakonnego Nachmana w dniu czwartym Sierpnia tysiąc ośmset dziewiątego roku zabójstwa, i o rozbój na drodze publicznej przekonany, *analogice* do §. 1795. prawa Kryminalnego Pruskiego na lat piętnaście do robót publicznych z przykuciem do tacek w ohydny ubiorze z głową wzdłuż i poprzek przegoloną, oraz na zawieszenie w używaniu praw cywilnych przez ciąg kary, skazanym został —

Maiąc sobie uczyniony Wniosek przez skazanego.

„ że wyrok wspomniony zapadł bez dostatecznego udowodnienia zbrodni, obwiniony bowiem początkowe wyznania swoje później całkowicie odwołał,

„ że zatem przez mylne ocenienie dowodów podlega Kassacyi —

Po wysłuchaniu Raportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, miejsca Kassacyi w niniejszój Sprawie zaprzeczających

zważywszy

iż Sąd powtorzone wyznania obwinionego co do rozboju i gwałtu na publicznej drodze, stwierdzone przez niego doprowadzeniem do miejsca popełnionej zbrodni, i ukazaniem ciała zabitego, oraz znalezieniem przy winowaycy łupów przestępstwa, uznał w myśl §. 370. Ordynacyi Kryminalnej za dowód dostateczny

a na późniejsze zaprzeczanie skazanego wyraźny przepis §. 379. tegoż prawa żadnego względu mieć nie dozwalał. —

Rekurs Wasila Jwanowa w dniu pierwszym miesiąca Sierpnia

tysiąc ośmset dziesiątego roku zaniesiony odrzuca — mocą niniejszego wyroku. —

(podpisano) STA: POTOCKI P. S. K.
(L. S.)

Wydrukować
FELIX LUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

Osiński Pisarz.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.

Nr. 21.

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd Nasz Kassacyinny Xięstwa Warszawskiego wydał następujący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia piętnastego Lutego, Tysiąc Ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W sprawie Franciszka Lewandowskiego ze Wsi Woli w Powiecie Orłowskim Departamencie Warszawskim leżący, gdzie ostatni miał pobyt swój w służbie Gaiowego, przy obronie z urzędu

wyznaczonego Mecenasa Antoniego Łabęckiego, czyniącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéj Departamentu Warszawskiego i Kaliskiego w dniu czwartym Listopada tysiąc ośmset dziewiątego roku, między urzędem oskarżyciela publicznego a skazanym zapadłemu, — przez który tenże Franciszek Lewandowski przekonany o spolictwo rozmyślnego zabójstwa dopełnionego na osobie Jana Budnego włościanina ze Wsi Grabowa w powiecie Orłowskim; gdy przytém różne przez niego dokonane kradzieże i usiłowania wyścia z więzienia wymagały zostrzenia kary, nieuskuteczniczenie zaś Sekcyi ciała zabitego zrządzone sprawą samegoż Winowaycy (który zwłoki zagrzebał, i długo tań występek) do zmniejszenia téż kary silnie przyłożyć się nie mogło, stosownie do §. 843. tyt: XX. części II. Prawa powszechnego Pruskiego, i przepisów prawa Seymowego 18. Marca 1809. r. w umiarkowaniu średniego stopnia kary — na lat piętnaście od dnia wyroku do taczek z przykuciem do nich, w ohydny ubiorze, z głową wzdłuż i poprzek przegoloną, tudzież na zawieszenie w używaniu praw cywilnych przez cały ciąg kary, skazanym został;

Mając sobie ze strony osadzonego uczyniony wniosek; —
 że Wyrok ten zapadł przeciw wyraźnemu prawu;

Gdy Sąd do przypadku w roku tysięcznym ośmsetnym siódmym zdarzonego według ustawy Kommissyi Rządzącéj winien był stosować prawa Polskie, Konstytucya zaś 1550. roku skazanie Mężobóycę naywięcéy na karę siedzenia rok i sześć niedziel niżej in fundo.

że zatém na mocy Artykułu 10. pod liczbą 1. organizacyi Kassacyjnéj, wspomniony wyrok skassowanym bydź winien;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi; oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który przywiedziony przez stronę powód rekursu za niedostateczny uznaiąc, wnosi z urzędu,

iż Sąd wyrokuiący popełnił nadużycie władzy i obrazę prawa.

Kiedy rozsądzaiąc przypadek w roku tysięcznym ośmsetnym siódmym zdarzony, do kary z prawa Pruskiego czerpanéj przyłączył karę zawieszenia *Praw cywilnych*, późniéy, bo dopiero w roku

roku tysięcznym ośmsetnym dziewiątym, prawem Seymowém pod tytułem *zmiany w prawodawstwie Kryminalném; ustanowiona;—*

Sąd K a s s a c y i n y

Co do powodu rekursu przez stronę przywiedzionego,

zważywszy

że Konstytucya 1550. r. pod żadnym względem do obecnego przypadku stosowaną bydź nie może gdy późniejsze ustawy, a mianowicie prawo tysiąc siedemset sześćdziesiątego osmego roku co innego wcale w tym przedmiocie rozrządza;— że rodzaj zbrodni skazanego nie jest w prawach Polskich, ani tak wyraźnie przewidzianym, ani tak ściśle oznaczonym;— że zatem Sąd wyrokujący mógł w myśl przywiedzionéy ustawy Kommissyi Rządzącéy użyć prawa Pruskiego; a co do wniosków z urzędu Królewskiego Prokuratora

zważywszy

iż Sąd Sprawiedliwości Kryminalnéy wyżéy wymieniony, połączając karę piętnastoletniego do tacek przykucia; z zawieszeniem praw cywilnych; stosownie do ustawy Seymowéy ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego roku (Art. XII. i XVIII) rozciągał w rzeczy saméy łagodniejszą karę od téy którą mógł podług praw zeszłego Rządu wymierzyć;—

Rekurs skazanego Franciszka Lewandowskiego w dniu ośmnastym miesiąca Września roku tysiąc ośmset dziewiątego zanesiony odrzuca— mocą niniejszego wyroku.—

(podpisano) STA: POTOCKI, P. S. K.
(L. S.)

Wydrukować
FELIX LUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

Osiński, Pisarz.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman

(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.